

MFelsőfokú tanulmányait az Iparművészeti Főiskolán folytatta, a divattervezők első generációjához tartozik. 1957-ben került az akkor még Ruhaipari Tervező Vállalatként működő Magyar Divatintézetbe, ahol 1989-ig dolgozott tervezőként. 1960–1974 között a Pesti Divat című divatlap képszerkesztője volt. Tervei, modelljei évente szerepeltek hazai és külföldi csoportos kiállításokon.

Évtizedek óta a magyar divat egyik meghatározó alakja.

Divatterveit gyakran a népművészeti hagyományok motívumaiból merítette. Textilismereteit, szakmai fogásait továbbadta tanítványainak.

Folyamatosan részt vállalt a textilművészek, divattervezők utánpótlásának nevelésében. 1962-től 1970-ig a Felsőfokú Könnyűipari Technikumban, 1970–1980 között a Könnyűipari Műszaki Főiskolán tanított. 1980-tól hét évig az Iparművészeti Főiskola tanára volt, címzetes főiskolai docens.

Számos egyéb intézményben (debreceni Divat-stílustervező Művészeti Szakközépiskola, Szegedi Divatiskola, vidéki képzőközpontok) is tanította a fiatalokat.

Aktív tervezői pályafutása során szoros kapcsolatot ápolt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesülettel, annak ruhaipari szakosztályával.

MÉSZÁROS ÉVA

A Magyar Művészeti Akadémia Iparművészeti Tagozatának rendes tagságán kívül, a Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének és a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete textil szakosztályának vezetőségi tagja.

Eredményes munkásságát 1992-ben a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetésével ismerték el.

MÉSZÁROS ÉVA

